

Mál nr. 76/2017**M****og****vátryggingafélagið V v/ slysatryggingar sjómanna.****Ágreiningur um hvort bótaskyلت slys hafi orðið um borð í flutningaskipi.****Gögn.**

Málskot, móttakið 27.2.2017, ásamt fylgigögnum og síðari athugasemdum.

Bréf V, dags. 27.3.2017, ásamt fylgigögnum og síðari athugasemdum.

Málsatvik.

M var háseti um borð í flutningaskipinu A sem gert er út af B. Að morgni 22. mars 2016 um kl. 7 mun M hafa komið í brú skipsins og er þá skráð í leiðabók að hann hafi tilkynnt vakt hafandi stýrimanni að bakverkir hafi hrjáð hann þennan túrinn. A var þá á leið til hafnar í Reykjavík þar sem það lagðist að bryggju um kl. 15 sama dag. Samkvæmt vinnutímaskráningu umræddan dag mun M hafa verið á vakt frá kl. 4:00 um morguninn til 8:30 og aftur frá 12:30 til 15:30. Þennan dag mun hafa verið unnið við þrif, aflestur af frystigámum, sjóbúning eða losun keðja af gámum, svo og við landfestar. Daginn eftir, 23. mars, er að sjá að M sé í vinnutímaskráningu skráður veikur.

Hinn 23. mars 2016 leitaði M til læknis og í vottorði læknisins, dags. 18. ágúst 2016, segir að M hafi lent í vinnuslysi úti á sjó í mars og hitt lækninn fyrrgreindan dag. M hafi fengið bylту og mikið högg á vinstri mjöðm og bak. Hann hafi verið mjög verkjaður síðan og ekki vinnufær. Samkvæmt vottorði bæklunarlæknis, dags. 11. ágúst 2016, virðist sem M hafi leitað til læknisins 7. júní 2016 og nánar segir í vottorðinu M hafi dottið um borð og lent á mjöðm og baki. Síðan hafi hann verið með verki, stirðleika og eymsli kringum mjóbak og mjöðm. Varðandi niðurstöðu skoðunar og rannsókna segir að hann sé stífur í mjaðmarliðnum, verkir og sársauki við hreyfingar. Slitbreytingar hafi komið fram við röntgenrannsókn.

Sumarið 2016 og fram á haust var þáverandi lögmaður M í tölvubréfasamskiptum við B einkum í því skyni að fá tilkynningu um slysið sem undirrituð væri af skipstjóra A. Í svarbréfum B segir m.a. að ekkert hafi komið fram sem bendi til þess að M hafi orðið fyrir slysi um borð í A í mars 2016. Það eina sem sé skráð sé það sem skráð var í leiðabókina og fyrr er getið. Kannað hafi verið hjá vitnum sem M hafi tilgreint og náðst hafi í, en þau hafi ekki kannast við að það atvik hafi átt sér stað sem M nefnir.

D, sem var stýrimaður um borð í A í umræddri sjóferð undirritaði yfirlýsingu 30. ágúst 2016 þess efnis að M hafi greint honum frá því að 22. mars 2016 hafi hann verið að vinna við að setja keðjur á 70 tonna kassa og verið að strekkja keðjurnar með átaksskafti þegar það hrökk skyndilega af og við það hafi hann dottið og lent illa á mjöðminni. Þeir hafi verið að vinna saman á vakt þegar þetta gerðist og hafi M látið hann vita um slysið á sömu vakt.

B hafði í gildi slysatryggingu sjómanna fyrir áhöfn A hjá V. Hinn 19. október 2016 tilkynnti M til V um að hann hafi orðið fyrir slysi um borð í A að morgni 22. mars 2016. Er tildrögum slyssins lýst svo að hann hafi verið að setja keðjur á 70 tonna kassa og verið að strekkja keðjurnar með átaksskafti er það hrökk af, en við það hafi hann dottið og lent illa á mjöðminni. Með bréfi 7. nóvember 2016 hafnaði V bótaskyldu úr vátryggingunni.

Í málskoti er þess krafist að viðurkennd verði bótaábyrgð V á grundvelli slysatryggingar sjómanna sem B hafði í gildi hjá félaginu er slys M gerðist og er slysdagur tilgreindur 22. mars 2016. Í athugasemdum V við málskotið kom fram að sú vinna sem M kvaðst hafa verið að vinna við þegar slysið varð, þ.e. „að setja keðjur á 70 tonna kassa“, hafi ekki verið meðal þeirra verka sem unnin voru um borð í A hinn tilgreinda slysdag er það var á leið til hafnar. Í kjölfar þessa undirritaði D nýja yfirlýsingu 3. mars 2017 þar sem hann kvaðst leiðrétta fyrri yfirlýsingu frá 30. ágúst 2016. Innihald hennar væri rétt að mestu leyti nema rangt sé farið með dagsetningu atviksins. Kvað hann M hafa greint sér frá því að hann hafi í upphafi sjóferðar í mars 2016 verið að setja keðjur í kassa. Eftir atvikið hafi M stöðugt verið að kvarta undan verkjum vegna atviksins og verið allan túrinn mjög

verkjaður. Hinn 3. mars 2016 undirritaði E, sem var háseti um borð í A í umræddri sjóferð, einnig yfirlýsingu þar sem fram kom að hann hafi ásamt M verið að sjóbúa A þegar skipið lagði úr höfn í byrjun mars 2016. Hafi sú vinna m.a. falist í því að setja keðjur utan um stóran 70 tonna kassa sem hafi verið um borð.

Álit.

Engin vitni voru að því slysaatviki sem M kveðst hafa orðið fyrir um borð í A. Í gögnum málsins var í fyrstu á því byggt af hálfu M að slysið hafi gerst 22. mars 2016 og í því efni var m.a. byggt á yfirlýsingu skipsfélaga M um það hvenær slysið hafi gerst og hvernig það atvikaðist. Þegar fram kom í athugasemdum V við meðferð málsins fyrir úrskurðarnefnd að sú vinna sem M kvaðst hafa verið að sinna er hann slasaðist hafi ekki verið unnin umræddan dag var aflað nýrrar yfirlýsingar frá fyrrgreindum skipsfélaga þar sem fram kom að það hafi verið í upphafi ferðar í mars sem M hafi tjáð viðkomandi að hann hefði slasast við vinnu sína og eftir það hafi M stöðugt verið að kvarta undan verkjum og verið verkjaður allan túrinn. Þá var aflað yfirlýsingar frá öðrum skipsfélaga M þar sem fram kom að það hafi verið í upphafi sjóferðar í byrjun mars, þegar skipið lagði úr höfn í Reykjavík sem M hafi verið að snjóþúa skipið og það hafi m.a. falist í því setja keðjur á umræddan kassa. Samkvæmt því sem bókað var í leiðabók A 22. mars var þess ekki getið að bakverkir sem hafi verið að hrjá M í túrnum mætti rekja til slysaatviks. Þegar til þessa er litið og hins mikla ósamræmis sem gætir í gögnum málsins um það hvenær M átti að hafa orðið fyrir slysinu verður að telja að ekki hafi tekist að sýna fram á að einkenni M í baki og mjöðm megi rekja til slyss. Þessu breytir heldur ekki þótt M hafi getið þess í viðtölum hjá tveimur læknum að hann hafi dottið og við það orðið fyrir meiðslunum. Að öllu virtu telst M því ekki eiga rétt á bótum úr slysatryggingunni hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysatryggingu sjómanna hjá V.

Reykjavík, 23. maí 2017.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.